భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

18 మార్చి, 1954

ఎం.ఎస్.షెరీఫ్

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ మద్రాస్ అండ్ అదర్స్

{మెహర్ చంద్ మహాజన్ సి. జె,ముఖర్జీ, ఎస్. ఆర్.దాస్, వివియన్ బోస్ మరియు గులాం హసన్ జె జె.}

నేర విచారణ స్మృతి (చట్టం V ఆఫ్ 1898), సెక్షన్ 476B – అత్యున్నత న్యాయస్థానంకు ,ఉన్నత న్యాయస్థానం ద్విసభ్య ధర్మాసనం యొక్క అసత్య సాక్ష్యంపై ఫిర్యాదు దాఖలు చేయమని ఆదేశించిన ఉత్తర్వులు అప్పీల్ చేయడానికి సమర్ధనీయమా.

నిర్ణంచబడినది, ఉన్నత న్యాయస్థానం ద్విసభ్య ధర్మాసనం , నేర విచారణ స్మృతి సెక్షన్ 476 B కింద, అసత్య సాక్ష్యము పై ఫిర్యాదు దాఖలు చేయడానికి జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు, అత్యన్నత న్యాయస్థానం ముందు అప్పీల్ చేయడం సమర్ధనీయమని పేర్కొంది .

ఇంకనూ ఇలా నిర్ణంచబడినది, ఇదే అంశంపై ఏకకాలంలో సివిల్ మరియు క్రిమినల్ విచారణ చర్యలు, సాధారణంగా నిందితులను ఇబ్బంది పెట్టే అవకాశం ఉన్నది మరియు ప్రత్యేక పరిస్థితులు లేనప్పుడు నేర విచారణ స్మృతికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడును మరియు నేర విచారణ పూర్తి కానందున , సివిల్ చర్యలు నిలుపుదల చేయబడినది.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: కేసు నం.281/1951

క్రిమినల్ మిస్ లీనియస్స్ దరఖాస్తు సంఖ్యలు 1261 మరియు 1263/1951 ద్వారా భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132 ప్రకారం మద్రాసులోని ఉన్నత న్యాయస్థానం , తేదీ 1 ఆగస్టు, 1951 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీల్ చేయబడింది.

అప్పీలుదారు / దరఖాస్తుదారుల కోసం,కె. రాజా అయ్యర్ (ఆర్. గణపతి అయ్యర్ మరియు ఎం. ఎస్. కె. అయ్యంగార్, అతనితో),

హెచ్.జె. ఉమ్రిగర్ మరియు *ఎస్.సుబ్రమణ్యం* ప్రతివాది నం. 2 కోసం

1954. మార్చి 18. న్యాయస్థానం తీర్పును అందించిన వారు,

బోస్ జె:- ఈ కేసులోని ప్రశ్న ఏమిటంటే , ఒక ఉన్నత న్యాయస్థానపు ద్విసభ్య ధర్మాసనం , నేర విచారణ స్మృతి సెక్షన్ 476 B క్రింద అసత్య సాక్ష్యము పై ఫిర్యాదు దాఖలు చేయడానికి జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు ద్వారా ఈ న్యాయస్థానంకు అప్పీల్ చేయవచ్చునా.

గోవిందన్ మరియు దామోదరన్ అనే ఇద్దరు వ్యక్తులు నేర విచారణ స్మృతి సెక్షన్ 491 కింద, మాముందు అప్పీలుదార్లుగా ఉన్న ఇద్దరు సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్లు అక్రమంగా నిర్బంధించారని పేర్కొంటూ విడుదల కోసం దరఖాస్తులు దాఖలు చేశారు. తనను ఒక సబ్ఇన్‌స్పెక్టర్ అదుపులోకి తీసుకున్నారని గోవిందన్ చెప్పగా , మరొకరు అదుపులోకి తీసుకున్నట్లు దామోదరన్ తెలిపారు. దరఖాస్తుదారులు తమ నిర్బంధంలో లేరని సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్లు ఇద్దరూ చెప్పారు. గోవిందన్‌తో సంబంధం ఉన్న మొదటి సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్, గోవిందన్‌ని ఎప్పుడూ నిర్బంధించలేదని మరియు అతను ఎప్పుడూ తన నిర్బందంలో లేడని చెప్పాడు. దామోదరన్ తన నిర్బంధంలో ఉన్నారు అనడాన్ని మరొకరు ఖండించారు. ఒకానొక సమయంలో అతడ్ని నిర్బందంలోనికి తీసుకున్నానని ఒప్పుకున్నాడు కానీ దరఖాస్తు చేయడానికి చాలా కాలం ముందే విడుదలయ్యాడని చెప్పాడు. ప్రతి ఒక్కరూ తిరిగి రావడానికి మద్దతుగా ప్రమాణ పత్రం ఇచ్చారు. ఈ రెండు వాంగ్మూలాల మధ్య వైరుధ్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని ఉన్నత న్యాయస్థానం , జిల్లా న్యాయమూర్తిని విచారణకు ఆదేశించింది.

గణనీయమైన సాక్ష్యాలు నమోదు చేయబడ్డాయి మరియు పత్రాలు దాఖలు చేయబడ్డాయి మరియు జిల్లా న్యాయమూర్తి తన అభిప్రాయం ప్రకారం ఇద్దరు సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్లు చేసిన ప్రకటనలు సరైనవని నివేదించారు. ఉన్నత న్యాయస్థానం ఏకీభవించలేదు మరియు సాక్ష్యాధారాలను సమగ్రంగా పరిశీలించిన తర్వాత , దరఖాస్తుదారులు నిజమే చెబుతున్నారని , సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్లు కాదని నిర్ధారణకు వచ్చారు. అయితే దరఖాస్తుదారులు వారి దరఖాస్తులు పెట్టుకున్న తర్వాత మరియు ఉన్నత న్యాయస్థానం ఆదేశాలు ఇవ్వడానికి ముందు క్రమంతప్పకుండా నిర్బందించబడ్డారు ; మేజిస్ట్రేట్ ఆదేశాల మేరకు ఒకరిని బెయిల్‌పై విడుదల చేయగా , మరొకరిని చెరశాలలో నిర్బందించుటకు తరలించారు. తదనుగుణంగా వారి దరఖాస్తులు నిష్ఫలంగా మారడంతో వాటిని కొట్టివేశారు.

దీని తరువాత , దరఖాస్తుదారులు నేర విచారణ స్మృతి సెక్షన్ 476 కింద ఉన్నత న్యాయస్థానంకు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు మరియు

సెక్షన్ 193 ,భారతీయ శిక్షా స్మృతి ప్రకారం అబద్ధపు సాక్ష్యం కోసం సబ్-ఇన్స్పెక్టర్లను విచారణ చేయాలని కోరారు . ఉన్నత న్యాయస్థానం దరఖాస్తులను మంజూరు చేసి , అవసరమైన ఫిర్యాదులు చేయాలని డిప్యూటీ రిజిస్ట్రార్‌ను ఆదేశించారు.

దీంతో సబ్-ఇన్స్పెక్టర్లు ఈ న్యాయస్థానంలో అప్పీలు చేసుకోవడానికి అనుమతి కోరారు. ఎటువంటి అప్పీల్ లేని కారణంగా అనుమతి తిరస్కరించబడింది. కానీ రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 132 క్రింద అనుమతి అంగీకరించబడినది , అధికరణ 134(1) మరియు 372 వివరణా అంశాలు ఇందులో ఇమిడి ఉన్నాయి. సబ్ ఇన్స్పెక్టర్లు సెక్షన్ 476 కింద ఆ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఇక్కడ అప్పీల్ చేశారు . అదనంగా, ముందుజాగ్రత్తగా, వారు అధికరణ 136 (1) కింద అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక అనుమతి కోసం దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు.

మనం నిర్ణయించాల్సిన మొదటి ప్రశ్న అప్పీల్ చేయుటకు హక్కు ఉన్నదా అనేది. అది సెక్షన్ 195 (3) తో చదవబడిన నేర విచారణ స్మృతి యొక్క సెక్షన్ 476B యొక్క నిజమైన అర్థాన్ని తెలియ చేస్తుంది. పూర్వం యొక్క సంబంధిత భాగం ఇలా వివరిస్తుంది:-

"ఏ వ్యక్తి అయినా.......ఎవరి పై......ఫిర్యాదు చేయబడిన వ్యక్తి " [సెక్షన్ 476 కింద] " సెక్షన్ 195 (3) అర్థంలో, అప్పీలు చేసుకొదగిన న్యాయస్థానపు అధీనంలో ఉన్న సబార్డినేట్ న్యాయస్థానము,పూర్వపు న్యాయస్థానము . ..."

తరువాత సెక్షన్ ఇలా ఉంది-

"ఈ సెక్షన్ యొక్క ప్రయోజనం , క్రింది న్యాయస్థానం , మరో న్యాయస్థానం అధీనంలో ఉన్నట్లు పరిగణించబడుతుంది , అటువంటి పూర్వపు న్యాయస్థానం నుండి అప్పీలు చేయదగిన డిక్రీలు లేదా శిక్షల నుండి సాధారణంగా అప్పీలు ఉంటుంది...." మిగిలిన సెక్షన్లు మాకు సంబంధించినది కాదు.

రెండు విషయాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ముందుగా, అప్పీల్ చేయడానికి ఒక ఉన్నత వేదిక ఉన్నది. సెక్షన్ 476B ద్వారా అప్పీలు చేయి హక్కు స్పష్టంగా అందించబడింది మరియు రెండవది అప్పీలు అధికార వేదిక ఒక కృత్రిమ మార్గంలో ఏర్పాటుచేయ బడింది. సెక్షన్ 195 (3) అర్థంలో పూర్వపు న్యాయస్థానం ఏ న్యాయస్థానం అధీనంలో ఉన్నదో అప్పీలు ఆన్యాయస్థానంకు ఉంటుంది. కానీ "సబ్ ఆర్డినేట్ " దాని సాధారణ అర్థాన్ని కలిగి ఉండదు. ఇది ఆర్ట్ యొక్క పదంగా ఉపయోగించ బడుతుంది మరియు సెక్షన్ 195 (3) లోని నిర్వచనం కారణంగా ఒక ప్రత్యేక అర్థం ఇవ్వబడింది : "పరిగణించబడినది " అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా ఒక కల్పన విధించబడింది. తదనుగుణంగా తదుపరి కల్పన యొక్క విషయంను మేము పరిశీలించాలి

న్యాయస్థానం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సెక్షన్ 476 ప్రకారం,న్యాయస్థానం అధీనంలో ఉన్న క్రింది స్థాయి న్యాయస్థానంగా పరిగణించబడుతుంది

(ఎ) *సాధారణంగా* అప్పీలు చేయుదగిన

(బి) అటువంటి పూర్వపు న్యాయస్థానం యొక్క *అప్పీలు చేయదగిన* డిక్రీలు లేదా శిక్షల నుండి.

ఇప్పుడు ఈకేసు నందు పూర్వపు న్యాయస్థానము ఉన్నత న్యాయస్థానపు ద్విసభ్య ధర్మాసనము. ఉన్నత న్యాయస్థానం ద్విసభ్య ధర్మాసనం యొక్క అప్పీల్ చేయదగిన డిక్రీలు మరియు శిక్షల నుండి సాధారణంగా అప్పీల్ చేసే ఏకైక న్యాయస్థానం ఈ న్యాయస్థానం. కాబట్టి, సెక్షన్ 195 (3) ప్రకారం ఈ న్యాయస్థానంకు "క్రింది స్థాయి "గా ఉండే ఒక ఉన్నత న్యాయస్థానం ద్విసభ్య ధర్మాసనం , తదనుగుణంగా సెక్షన్ 476 ప్రకారం ద్విసభ్య ధర్మాసనం ఉత్తర్వుల నుండి ఈన్యాయస్థానంకు అప్పీలు ఉంటుంది .

ఈ న్యాయస్థానంకు అప్పీలు చేసుకునే సాధారణ హక్కు లేదని , రాజ్యాంగం చాలా పరిమితమైన మరియు నిర్ణీత పరిస్థితులలో స్పష్టంగా అందించిన హక్కులను కలిగి ఉన్నందున , ఈ న్యాయస్థానంకు అటువంటి అప్పీలు చెయొచ్చు కాని "సాధారణంగా" అప్పీలు చెయవచ్చని చెప్పలేమని వాదించారు.

మేము అంగీకరించము. అటువంటి వాదన "సాధారణంగా" అనే పదంపై దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తుంది మరియు "*అప్పీల్ చేయదగినవి* డిక్రీలు లేదా శిక్షలు " అనే పదాలను విస్మరిస్తుంది. మేము నిర్వచనాన్ని వర్తింపజేయడానికి ముందు , న్యాయస్థానంలో ఒక తరగతికి చెందిన డిక్రీలు లేదా శిక్షలు ఉన్నాయో లేదో చూడాలి , అవి అప్పీల్ చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. లేని పక్షంలో , విషయం ముగుస్తుంది మరియు సెక్షన్ 476 బి కింద అప్పీల్ చేసే హక్కు ఉండదు. ఒకవేళ ఉన్నట్లయితే, ఆ అప్పీళ్లు "మామూలుగా" ఏ న్యాయస్థానం ముందు పెట్టాలో చూడాలి. ఉన్నత న్యాయస్థానం ద్విసభ్య ధర్మాసనం యొక్క అప్పీలు చేయగల డిక్రీలు మరియు శిక్షలను అప్పీలు చేయదగిన ఏకైక న్యాయస్థానం అత్యున్నత న్యాయస్థానం అని స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది. అప్పీలు చేయడానికి మరో న్యాయస్థానము లేదు. అప్పీలు చేయదగిన అన్ని డిక్రీలు మరియు శిక్షల విషయంలో ఇది సాధారణ పద్ధతి అని మరియు తత్ఫలితంగా , సాధారణంగా అప్పీళ్లు చేసుకొదగిన న్యాయస్థానం ఇదే.

అప్పీల్ చేసే హక్కు ఉన్నందున , మేము ఈ అంశాన్ని దాని యోగ్యత పై పరిగణనలోకి తీసుకుంటాము మరియు అక్కడ మాత్రమే సంబంధిత పరిశీలన "న్యాయ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఇది సరైనదేనా" అని విచారణ చేసి,

ఫిర్యాదును దాఖలు చేయాలి . ఇది అనేక అంశాల సమతుల్యతతో, జాగ్రత్తగా ఇమిడి ఉంటుంది.

సాక్ష్యం సూక్ష్మంగా మరియు న్యాయపరమైన మనస్సు సహేతుకంగా ఇక్కడ ఒక క్రిమినల్ న్యాయస్థానంలో విచారణకు అవసరమయ్యే అంశం ఉందని మరియు విచారించడం న్యాయ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా తగినదని నిర్ధారణకు చేరుకోగల పుష్కలమైన విషయాలను బహిర్గతం చేసింది అనే అంశాన్ని ఉన్నత న్యాయస్థానం కూలంకుషంగా పరిశీలించింది. మేము సాక్ష్యాలను స్వయంగా పరిశీలించలేదు మరియు సంబంధిత కేసుల యోగ్యతలపై మేము ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయము.,కాని ఉన్నత న్యాయస్థానం తీర్పు , మరియు జిల్లా న్యాయమూర్తి నివేదికను జాగ్రత్తగా చదివిన తర్వాత మేము ఉన్నత న్యాయస్థానంలో ఆ స్కోర్‌పై న్యాయస్థానం యొక్క విచక్షణను జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎటువంటి కారణం కనుగొనలేము. ఇరుపక్షాల కేసును ముందస్తుగా అంచనా వేయకూడదని లేదా పక్షపాతం చూపకూడదని మేము ఆత్రుతగా ఉన్నందున అర్హతల గురించి ఇంతకంటే ఎక్కువ చెప్పాలని మేము అనుకోము. ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని గౌరవ న్యాయమూర్తులు కూడా సెక్షన్ 476 కింద తమ ఉత్తర్వుల్లో అప్పీలుదారుల అపరాధం లేదా అమాయకత్వంపై ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయడంలేదు.

అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా , అదే వాస్తవాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే మరో రెండు సెట్ల విచారణలు పూర్తికాలేదని విచారణ జరుగుతున్న సమయంలో మాకు తెలియజేయబడింది. అందులో ఒకటి ,తప్పుగా నిర్బంధించినందుకుగాను నష్టపరిహారం కోసం మరొక సివిల్ దావా మొత్తం రెండు దావాలు.

మరొకటి, భారతీయ శిక్షా స్మృతిలోని సెక్షన్344 కింద రెండు క్రిమినల్ విచారణలు , తప్పుగా నిర్బందించినందుకు , ప్రతి సబ్–ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు వ్యతిరేకంగా ఒకటి. వీటిని ఏకకాలంలో విచారించడం వల్ల నిందితులకు ఇబ్బంది కలుగుతుందని చెప్పారు. అయితే అప్పీల్ విచారణ తర్వాత , మాకు అందించిన సమాచారం ప్రకారం , నిందితుడి దరఖాస్తుపై ఉన్నత న్యాయస్థానం రికార్డులు అందుబాటులో లేనందున , పత్రాలు సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడు తాజా ఫిర్యాదులను దాఖలు చేసే స్వేచ్ఛతో రెండు క్రిమినల్ విచారణలను మూసివేసినట్లు మాకు సమాచారం అందింది. ప్రస్తుతానికి , వాటికి సంబంధించి అభ్యంతరం తలెత్తలేదు , అయితే ఈ అప్పీల్ నందు ఉత్పన్నమయ్యే ప్రస్తుత క్రిమినల్ విచారణలు ఏకకాలంలో విచారించడం మరియు సివిల్ దావాలు నిందితులను ఇబ్బంది పెట్టవచ్చు. కాబట్టి ఏది నిలిపి ఉంచ బడాలో మనం నిర్ణయించాలి.

సివిల్ మరియు క్రిమినల్ విచారణల మధ్య, క్రిమినల్ విషయాలకు

ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలని మేము అభిప్రాయపడ్డాము. ఈ అంశంపై భారత ఉన్నత న్యాయస్థానంలలో కొంత భిన్నాభిప్రాయం ఉంది. కఠినమైన మరియు వేగవంతమైన నియమ నిషేధములు లేదు , కాని సివిల్ మరియు క్రిమినల్ న్యాయస్థానంలలో విరుద్ధమైన నిర్ణయాల సంభావ్యత సంబంధిత పరిశీలన అని మేము పరిగణించము. శిక్ష లేదా నష్టపరిహారం వంటి నిర్దిష్ట పరిమిత ప్రయోజనాల కోసం తప్ప , ఒక న్యాయస్థానం మరొకదానిపై కట్టుబడి లేదా సంబంధితంగా నిర్ణయం తీసుకోకుండా స్పష్టంగా దూరంగా ఉన్నప్పుడు చట్టం అటువంటి సంఘటన ఎప్పుడు సంభవిస్తుందో అంచనా వేస్తుంది . ఇక్కడ ఒకే ఒక సంబంధిత అంశము ఏమిటంటే సంభావ్యత యొక్క ఇబ్బంది.

మాకు బరువైన మరో అంశం ఏమిటంటే , సివిల్ దావా తరచుగా సంవత్సరాల తరబడి సాగుతుంది , మరియు క్రిమినల్ విచారణకు సంబంధించి ప్రతి ఒక్కరూ నేరం గురించి మరచిపోయే వరకు క్రిమినల్ విచారణకొరకు వేచి ఉండటం అవాంఛనీయమైనది. ప్రజాప్రయోజనాల డిమాండ్ ,నేరాల యందు న్యాయం వేగంగా మరియు ఖచ్చితంగా ఉండాలని కోరినది. సంఘటనలు ప్రజల మనస్సులో తాజాగా ఉన్నప్పుడే దోషులను శిక్షించాలని మరియు న్యాయమైన మరియు నిష్పక్షపాత విచారణకు అనుగుణంగా నిర్దోషులు త్వరగా విడుదల చేయబడాలి.మరొక కారణం ఏమిటంటే , జ్ఞాపకాలు విశ్వసించలేనంత మసకబారే వరకు విషయాలు జారిపోయేలా చేయడం అవాంఛనీయ మైనది. అయితే, ఇది కఠినమైన మరియు వేగవంతమైన నియమం కాదు. ఏదైనా నిర్దిష్ట సందర్భంలో పొందే ప్రత్యేక పరిశీలనలు కొన్ని ఇతర కోర్సులయందు మరింత ప్రయోజనకరమైనవి మరియు న్యాయమైనవి. ఉదాహరణకు, సివిల్ కేసు లేదా ఇతర క్రిమినల్ విచారణ ముగింపుకు దెగ్గరగా ఉన్నప్పుడు , దానిని అమలుపరచకుండా ఉండటానికి, ప్రాసిక్యూషన్ కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడానికి దానిపై నిలిపివేత (స్టే) విధించడం , సెక్షన్ 476 కింద ఆదేశించింది. అయితే ఈ కేసులో క్రిమినల్ విచారణలు పూర్తయ్యే వరకు సివిల్ దావాలు నిలిపివేయాలని మేము భావిస్తున్నాము.

ఫలితం ఏమిటంటే , అప్పీల్ విఫలమైంది మరియు తిరస్కరించబడింది , కానీ ఖర్చుల గురించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు లేదు. కోయంబత్తూరులోని సబార్డినేట్ న్యాయమూర్తి న్యాయస్థానంలో 311/1951 నుండి 314/1951 వరకు ఉన్న సివిల్ దావాలు , భారతీయ శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 193, ప్రకారం విచారణ ముగిసే వరకు నిలుపుదల (స్టే) చేస్తారు . ఫిర్యాదిదారులుగా ఇక్కడ పార్టీలు ఉన్నందున, అటువంటి ఉత్తర్వులు చేయడంలో ఎటువంటి ఇబ్బంది లేదు.

ప్రత్యేక అనుమతి కోసం పెట్టుకొన్న దరఖాస్తు కొట్టివేయబడినది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

ప్రత్యేక అనుమతి యొక్క దరఖాస్తు కొట్టివేయబడింది.